

Wrt. 51-313

H

L

Sto

p

313

HELDHAFTIGE AKTE VAN LIEFDE

VAK 51

No. 3/3

TOT

Lafenis van de Geloovige
Zielen des Vagevuurs.

ook „Ant. Franciscus”
7^e jg.

Bla. 105-110.



TILBURG,

Stoomdrukkerij van het R. K. Jongens-Weeshuis.
1889.

Vak 51

naa
Va
in
beh
onz
afla
toeg
gen
hier
zon
pag.
D



HELDHAFTIGE AKTE VAN LIEFDE

TOT

Lafenis van de Geloovige Zielen
des Vagevuurs.

Zalig zijn de barmhartigen, want
zij zullen barmhartigheid verwerven.
Matth. V. 7.



Deze Heldhaftige Akte van Liefde, zoo aangenaam aan God, zoo voordeelig aan de zielen des Vagevuurs, zoo nuttig voor ons zelve, bestaat in eene vrijwillige opdracht, door welke wij ten behoeve dezer heilige zielen afstand doen van al onze voldoeningen tijdens dit leven en van al de aflaten, die na onzen dood op ons zullen worden toegepast. Deze opdracht wordt somtijds *belofte* genoemd; doch men houde wel in het oog, dat hierbij geen sprake is van eenige verplichting op zonde. (*Zie Recueil de Prières et d' Œuvres pies, pag. 418.*)

Deze vrijwillige opdracht kan men, naargelang

ieders godsvrucht zulks ingeeft, neerleggen in de handen van de Allerh. Maagd, opdat deze er de uitdeelster van zij ten gunste van die heilige zielen, welke zij uit de pijnen des Vagevuurs wil verlossen.

Met deze opdracht staat men nochtans aan de zielen niets meer af dan de bijzondere en persoonlijke vrucht van ieder dier werken, zoodat b. v. de priesters niet verhinderd zijn de H. Mis op te dragen tot intentie van hen, die daarvoor een aalmoes gaven.

Deze Heldhaftige Akte werd met vele aflaten verrijkt, bij Decreet van 23 Augustus 1728, door Paus Benedictus XIII, welke aflaten door Paus Pius VI den 12 December 1788 werden bevestigd en daarna door Z. H. Paus Pius IX bij Decreet van de H. Congregatie der Aflaten, 30 September 1852, op de volgende wijze samengevat :

I. De priesters, die genoemde Opdracht hebben gedaan, kunnen deelen in het Indult van het persoonlijk geprivilegieerde Altaar op al de dagen van het jaar.

II. Alle geloovigen, die dezelfde Opdraeht hebben gedaan, kunnen verdienen :

Een vollen Aflaat, uitsluitend toepasselijk op de geloovige zielen, op iederen dag, waarop zij tot de H. Communie naderen, mits zij eene kerk, of openbare bedesplaats bezoeken en daar een tijd lang bidden volgens de meening van Z. H.

III. Evenceus kunnen zij verdienen :

Een vollen Aflaat op alle Maandagen van het jaar , wanneer zij de H. Mis hooren tot lansen der zielen in het Vagevuur , en de andere opgenoemde voorwaarden vervullen.

Alle reeds verleende Aflaten , of die in het vervolg nog verleend zullen worden aan de geloovigen , die deze Opdracht hebben gedaan , kunnen toegepast worden op de zielen in het Vagevuur.

Eindelijk heeft Z. H. Paus Pius IX , met het oog op de kinderen , die nog niet communiceeren , alsmede op de arme zieken , chronische lijders , grijsaards , buitenlieden , gevangenen en andere personen , die of niet kunnen communiceren , of op Maandag de H. Mis niet kunnen hooren , door een ander Decreet van de H. Congregatie der Aflaten , 20 November 1854 , verklaard , dat voor die geloovigen , welke de H. Mis op Maandag niet kunnen hooren , die welke zij hooren op Zondag geldig is ; en wat de geloovigen betreft , die of nog niet tot de H. Communie zijn toegelaten of verhinderd zijn om te communiceeren , heeft Z. H. het aan het goedvinden der respectieve Bisschoppen overgelaten , de biechtvaders te machtigen tot het veranderen dezer werken.

Deze Godsvrucht dankt haar ontstaan aan den ijver van een Theatijner Priester , Gaspar Oleden geheeten. Den titel van eersten insteller dezer

Godsvrucht verwierf hij zich door den brandenden ijver waarmede hij deze Heldhaftige Liefdedaad door woord en geschrift (1) overal trachtte te verspreiden; ook verkreeg hij van den Heiligen Stoel vele gunsten en Aflaten voor hen die ze beoefenden.

Manier om deze Heldhaftige Akte te doen.

Tot uwe meerdere glorie, o mijn God, opperste Majesteit, aanbiddelijke Drievuldigheid, één God in drie Personen, om des te beter mijnen allerzoetsten Zaligmaker Jezus Christus na te volgen, en om mijne oprechte godsvrucht aan de Moeder van barmhartigheid, de allerheiligste Maagd Maria, die ook de Moeder der arme zielen des Vagevuurs is, te bewijzen, maak ik het voornemen van mede te werken aan de verlossing van deze gevangene zielen, die nog de schulden, welke zij door hare zonden gemaakt hebben, aan de goddelijke rechtvaardigheid moeten betalen; en op de manier welke mij toegelaten is, zonder mij op zonde te verbinden, beloof ik U van goeder harte en offer U op mijne vrije belofte van te willen verlossen uit het Vagevuur al de zielen, welke de allerheiligste Maagd Maria er uit zou willen verlost zien; en te dien einde stel

(1) Dialogos sobre el Purgatorio. Alcala, 1732.

ik
der
gen
in
o m
en
nog
glor
E
toen
deze
te
doo
ik
mij
pijn
kort
gen
in d
mijn
Mar
en
Kerl
deze
Ged
den

ik in de handen van deze allerbarmhartigste Moeder al mijne werken van voldoening, alsook diegene welke anderen mij zullen toevoegen, hetzij in mijn leven, hetzij na mijnen dood. Ik bid U, o mijn God, deze offerande te willen aanvaarden en bevestigen zooals ik dezelve gedaan heb, en ze nog op heden vernieuw tot uwe meerdere eer en glorie en tot zaligheid mijner ziel.

En bijaldien mijne werken van voldoening niet toereikend waren om al de schulden te betalen van deze zielen, welke de allerheiligste Maagd wenscht te verlossen, alsook de schulden welke ik zelf door mijne zonden gemaakt heb, zonden welke ik haat en uit geheel mijn hart verfoei, offer ik mij op, o Heer, en ik bied mij aan om door de pijnen de Vagevuurs te betalen hetgeen er nog te kort blijft, indien zulks met uw heilig welbehagen overeenkomt, mij voor het overige werpende in de armen uwer barmhartigheid, en in die van mijne zoete Moeder, de allerheiligste Maagd Maria. Ik wil dat al de gelukzaligen des Hemels en al de leden der strijdende en der lijdende Kerk getuigen zijn van deze offerande en van deze belofte. Amen.

Gedaan te

den

OPMERKINGEN: 1^o Om deze opdracht te doen is het niet noodig bovenstaande formule te lezen, maar de oprechte wil om gezegde opdracht te doen is voldoende; ook is het niet noodig deze meermaals te herhalen, alhoewel deze oefening zeer voordeelig is om de vurigheid der liefde te onderhouden.

2^o Door een Decreet van de H. Congregatie der Aflaten en Reliquieën van den 19 December 1885, is bepaald:

a. Dat zij, die deze Heldhaftige Akte ten voordeele der geloovige zielen gedaan hebben, geen enkelen der Aflaten, die zij verdienen, voor zich zelve mogen behouden; zij moeten ze alle toepassen op de overledenen.

b. Dat het hun nochtans niet verboden is, zelve den overledene (of de overledenen) te kiezen aan welke zij ze willen toegevoegd hebben.

c. Dat zij bijgevolg niet verplicht zijn de aflaten, die zij verdienen en de voldoeningen hunner goede werken neer te leggen in de handen der H. Maagd, opdat zij deze naar haar goedvinden toepasse op de zielen welke zij zou willen verlossen; d. dat echter deze oefening *godvruchtig* is en verdient den geloovigen aanbevolen te worden. (*Zie Nouvelle Revue Théologique tom. XVIII. pag. 175, waar men ook den letterlijken tekst van het Decreet zal vinden.*)

3^o Door deze opdracht wordt de orde *de*

christ
voor
der v
behoo
Allerl
gen
werke
met l
delen
daare
gezeg
om c
aan c
zien.

4^o

schad
daaro
(t we
onder
zou c
ning
En c
tijde
laats
Doch
ruste
Chris
„ ziju
„ har

christelijke liefde, welke ons verplicht te bidden voor onze overleden bloedverwanten, voor de leden der vereeniging of religieuze orde, waartoe wij behooren, enz. geenszins omvergestooten. De Allerheiligste Maagd kent beter onze verplichtingen dan wij; zij weet wat wij van onze goede werken kunnen afstaan en wat niet; zij zal dus met hetgeen wij in hare handen stellen ook handelen overeenkomstig onze verplichtingen. Maar daarenboven, zooals in 't boven aangehaald decreet gezegd wordt, wij behouden de vrije beschikking, om onze aflaten en voldoeningen toe te voegen aan degenen, op welke wij ze willen toegepast zien.

4^o Men vreeze, niet zelf door deze opdracht schade te lijden; want, gesteld ook, dat men daarom langer in het vagevuur zou moeten blijven ('t welk lang niet zeker is, zooals men uit de onderstaande Overdenkingen zien zal), dan nog zou die verlenging maar *tijdelijk* zijn; de belooning echter voor deze liefdedaad zal *eeuwig* wezen. En één graad van *eeuwige* glorie is door een *tijdelijk* lijden, al zou het ook duren tot den laatsten dag des oordeels, nooit te duur gekocht. Doch men mag van de goddelijke goedheid gerustelijk iets anders verwachten, daar O. H. Jezus Christus uitdrukkelijk verzekerd heeft: „Zalig „zijn de barmhartigen, want zij zullen barm- „hartigheid verwerven.” Math. V. 7.

OVERDENKINGEN

door welke elk liefdadig hart moet
opgewekt worden om deze held-
haftige belofte te doen.

De geloovige Zielen des Vagevuurs zijn de beminde bruiden van Jezus Christus. In het midden harer pijnen verlangen zij vuriglijk naar de zoete omhelzing van haren hemelschen Bruidegom, met wien zij, zooals het Geloof ons leert, welhaast zullen vereenigd zijn, en in wiens schoot zij, voor de geheele eeuwigheid, het opperste geluk zullen genieten. Het is de liefde zelve, welke God haar toedraagt, die Hem verplicht haar in deze vlammen te straffen, om ze door hare voldoeningen aan de goddelijke rechtvaardigheid te zuiveren. Nochtans degene, die door zijne voorbidding haar eenige verlichting tracht te verschaffen, of den tijd van hare schrikkelijke pijnen tracht te verkorten, doet een werk, dat aan God zelven zeer aangenaam is. „Wanneer wij door onze gebeden, zegt de heilige Brigitta, eene ziel uit het Vagevuur verlossen, doen wij een werk, dat zoo aangenaam en zoo lief is aan Jezus Christus, haren goddelijken Bruidegom, alsof wij Hem zelven uit die vlammen zouden verlost hebben, en, op bekwamen tijd, zal Hij ons die weldaad vergelden, zoodanig dat wij er ons eigen voordeel in vinden.” Zijne Heiligheid

Benedictus XIII, gestorven in geur van heiligheid, liet zich door de kracht van deze woorden bewegen, en, gelijk hij zelf verklaard heeft, gevoelde hij zich inwendig gepraamd om al zijne verdiensten en goede werken, in het openbaar van den predikstoel, aan de Zielen des Vagevuurs op te offeren. Wij vinden dit in een der zestig sermonen, welke hij over dit onderwerp gepredikt heeft. *Benedictus XIII* deed deze sermonen drukken te Beneventum en te Florence, het jaar nadat hij de bovengemelde voorrechten verleend had aan Pater Oviden, die de voornoemde akte van opdracht gemaakt heeft.

Deze edele liefdadigheid, die bestaat in geheel het afboetende deel van onze goede werken aan de verlossing der Geloovige Zielen toe te wijden, is door een zeer groot getal personen gedaan, onder welke er velen zijn, die door hunne waardigheid, hunne wetenschap, en heiligheid uitmunten. Geheele kloostergemeenten hebben dezelve beoefend, de theologanten hebben ze verdedigd en verscheidene Pausen hebben ze met geestelijke voordeelen begunstigd.

Onder de schrijvers, die den lof van dit edelmoe- dig werk hebben verkondigd en die hetzelfde aan de godsvrucht der geloovigen hebben voorgesteld, noemt men twee vermaarde Paters van het Gezelschap van Jezus, P. Moncada, en P. Ribadineira, alsook P. Jacobus Baron, van de Orde

van den H. Dominicus. Deze vermaarde schrijver bewijst in het breede, in het tweede deel van een werk betiteld: *Incendie universel*, hoe wij door dit werk van liefde niets verliezen, maar integendeel eene merkwaardige winst doen, en hij haalt de voorbeelden aan van de H. Gertradis, van de H. Lidwina, van de H. Catharina van Senen, van de H. Teresia en van den eerwaardigen Joannes Ximenes, van het Gezelschap van Jezus, die, op raad van de heilige Maagd zelve, deze offerande gedaan heeft. De H. Brigitta getuigt in hare openbaringen, en die getuigenis wordt aangehaald door Benedictus XIII, (Serm. 4. n^o 12) dat zij uit het diepste van den brandenden kerker des Vagevuurs deze stem hoorde: „Dat hij beloond en vergolden worde die ons in deze pijnen verlicht!” Een andermaal hoorde zij eene welluidende stem uitroepen: „O Heer, maak gebruik van uwe onbegrijpelijke macht om honderdmaal hen te beloonen, die ons door hunne gebeden te hulp komen, en ons tot den glans van uwe Godheid verheffen!” Dezelfde Heilige verhaalt, eenen Engel gehoord te hebben die zegde: „Gezegend zij op aarde al wie deze arme boetvaardige zielen door gebeden, goede werken en lichamelijke verstervingen te hulp komt!” (P. Moncada in deel. Cath. 3, n^o 66.)

De H. Ambrosius zegt, dat al wat wij uit liefde aan de geloovige zielen geven, in genaden voor

ons
er l
P.
duiv
het
haar
hare
vige
aans
gij
Kan
schu
eige
het
het
ik
wijl
Also
god
haa
staa
bete
u s
lijd
heb
enb
tot
alg
afb

ons veranderd wordt, en dat wij, na onzen dood, er honderdvoudig voor zullen beloond worden. P. Baron verhaalt (liv. 3, ch. 29) dat de duivel zich vertoonde aan de H. Gertrudis, op het oogenblik van haren dood, en dat hij, met haar spottende, omdat zij deze offerande van al hare goede werken ten voordeele van de geloovige zielen gedaan had, haar in dezer voege aansprak: „Hoe hoovaardig en hoe wreed zijt gij toch geweest ten opzichte van u zelve! Kan er eene grootere hoovaardigheid zijn dan de schulden van een ander te betalen, zonder zijne eigene schulden te voldoen! Maar wij zullen het nu eens zien in het uur uws doods. Gij zult het betalen in de vlammen des Vagevuurs, en ik zal mij verheugen over uwe dwaasheid, terwijl gij uwe hoovaardigheid zult betreuren.” Alsdan vertoonde zich Jezus Christus, haar goddelijke Bruidegom, aan Gertrudis, en troostte haar met deze woorden: „Opdat gij moget verstaan, hoe aangenaam Mij de liefde is, welke gij betoond hebt aan de geloovige zielen, scheld Ik u al de pijnen kwijt welke gij zoudt moeten lijden in het Vagevuur; en omdat Ik beloofd heb u honderdvoudig te vergelden, zal ik daar- enboven mildelijk uwe glorie vermeerderen, tot belooning der liefde, waarmede gij de algemeene offerande gedaan hebt van al uwe afboetende werken tot lasenis van mijne welbe-

minde bruiden des Vagevuurs." Zoo beloont Jezus Christus de heldhaftige liefde der geloovigen tot de lijdende zielen, aan welke zij al hunne vol-
doeningen afstaan.

Daarvan komt het, dat de duivel, de gezworen vijand der zielen, al zijne pogingen inspant om de geloovigen van dit heldhaftig werk van liefde af te trekken.

De geloovigen dan, die hetzelfde zullen beoefenen, mogen met een vast betrouwen verhoplen, dat zij nooit in het Vagevuur zullen komen, of ten minste, dat zij er maar eenen korten tijd zullen moeten blijven. Dat hun betrouwen steune op de goedertierenheid Gods, op de beloften van Jezus Christus, op de bescherming van Maria, en op de voorspraak der zielen, welke zij uit het Vagevuur zullen verlost hebben en die, tot de hemelsche glorie gekomen zijnde, tot ondankbaarheid onbekwaam zijn.

IMPRIMATUR.

M. F. DE BEER, *Sup. Gen. et Dec.*
ad hoc delegatus.

Datum Tilburgi, 19 Januarii 1889.

Stoomdrukkerij van het R. K. Jongens-Weeshuis.

us
tot
ol-
ren
om
van

oe-
en,
en,
tijd
ven
de
ing
en,
ben
de,

Dec.

uis.



